

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011342
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121011342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného S. T., nar. X. E. XXXX v Q., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., o odvolaní prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Trnava z 15. novembra 2021, č. k. 8T/11/2021-244, na verejnom zasadnutí konanom 16. júna 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný S. T., nar. X. E. XXXX v Q., trvalé bydlisko W.,

podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku s poukazom na § 86 ods.1 písm. a) Trestného zákona spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava číslo 1Pv 331/20/2207-19 podanej na Okresný súd Trnava dňa 25. júna 2021, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca september 2019 až do dňa 15.11.2021 v Q. ani inde na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoju maloletú dcéru G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky Mgr. C. T. v Q., P. XXXX/XXB, i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška vyživovacej povinnosti bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 27P/2/2016-21, právoplatným dňa 31.03.2016, a to tak, že je povinný platiť výživné na maloletú G. T. v sume 250,- € mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky Mgr. C. T., a hoci si bol obžalovaný S. T. vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére G., nejavil vážny záujem nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať a o sprostredkovanie zamestnania nepožiadal ani úrad práce, pričom od septembra 2019 obžalovaný na výživu maloletej dcéry G. prispel len vecnými darmi v celkovej hodnote 1.235,18-€, čím mu za obdobie od mesiaca september 2019 do dňa 15.11.2021 vznikol dlh na výživnom vo výške 5.514,82 €,

o s l o b o d z u j e ,

pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 15. novembra 2021, č. k. 8T/11/2021-244, uznal obžalovaného S. T. (ďalej aj obžalovaný) za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca september 2019 až do dňa 15.11.2021 v Q. ani inde na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoju maloletú dcéru G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky Mgr. C. T. v Q., P. XXXX/XXB, i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška vyživovacej povinnosti bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 27P/2/2016-31, právoplatným dňa 31.03.2016, a to tak, že je povinný platiť výživné na maloletú G. T. v sume 250,- € mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky Mgr. C. T., a hoci si bol obvinený S. T. vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére G., nejavil vážny záujem nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať a o sprostredkovanie zamestnania nepožiadala ani úrad práce, pričom od septembra 2019 obvinený na výživu maloletej dcéry G. prispel len vecnými darmi v celkovej hodnote 1.235,18- €, čím mu za obdobie od mesiaca september 2019 do dňa 15.11.2021 vznikol dlh na výživnom vo výške 5.514,82,- €, teda najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas.

2. Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému pri určení probačného dohľadu ustanovil v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné na maloletú dcéru G. T., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 5.514,82,- € k rukám matky Mgr. C. T., bytom P. XXXX/XXB, Q..

3. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sú preukázané všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Okresný súd mal za preukázané, že obžalovanému vznikla vyživovacia povinnosť na maloletú dcéru G. T., a to nielen v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnené dieťa na základe § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ale aj vo výške 250,- Eur mesačne určenej podľa rozsudku Okresného súdu Trnava zo 16. marca 2016, sp. zn. 27P/2/2016-21, právoplatného 31. marca 2016. Ďalej okresný súd upravil skutkovú vetu tak, že skrátil obdobie, počas ktorého nebola riadne plnená vyživovacia povinnosť, a to z obdobia „od apríla 2016 po súčasnosť“ na obdobie od „septembra 2019 po 15. november 2021“, pričom okresný súd uvedené dôvody tým, že predmetné obdobie od apríla 2016 do septembra 2019 bolo rôzne interpretované obžalovaným a poškodenou, pričom súd nespochybnil, že rodič, k rukám ktorého sa mala plniť vyživovacia povinnosť, mal záujem na jej plnení za účelom následného zabezpečenia starostlivosti o maloletú osobu, a tiež nespochybnil, že tento záujem bolo možné vyjadriť aj počas súdneho konania, avšak rozsah a spôsob vyjadrenia poškodenej vyvolávali dojem, že táto mala záujem na získaní výživného v čo najväčšom rozsahu a bola si vedomá skutočnosti, že poskytnutie výživného v hotovosti bolo zo strany obžalovaného takmer nepreukázateľné, a teda že obžalovaný bol v tomto smere v dôkaznej nevýhode. Okresný súd bol toho názoru, že ak oprávnenej osobe výživné chýbalo z dôvodu jeho neplnenia, tak jej chýbalo v čase, keď jej malo byť poskytnuté, a preto sa ho mala v tomto období domáhať (poškodená tak neurobila v roku 2016, ale až v roku 2020). Vzhľadom na všetky skutočnosti okresný súd mal dôvodné pochybnosti o období od apríla 2016 do septembra 2019, preto s poukazom na zásadu o pochybnostiach v prospech obžalovaného (in dubio pro reo), vykonané dôkazy vyhodnotil tak, že nie je bez zbytočných pochybností preukázané neplnenie vyživovacej povinnosti v období od apríla 2016 do septembra 2019. Okresný súd k obdobiu od septembra 2019 do času vyhlásenia rozsudku uviedol, že mal za preukázané, že obžalovaný mal povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť vo výške 250,- Eur mesačne a túto si riadne neplnil. Zároveň dodal, že je z dokazovania preukázané, že obžalovaný mal určitý príjem, z ktorého si hradil svoje náklady na živobytie, tiež je osobou schopnou uplatniť sa na trhu práce a má k dispozícii ďalší čas, ktorý môže venovať pracovnej činnosti, avšak jej ho nevenuje. Voči obžalovanému je vedených niekoľko exekučných konaní, je formálne nemajetný a preto je okresný súd toho názoru, že konanie obžalovaného je potrebné posúdiť ako cieľené konanie so zámerom minimalizovať priestor na riadne vymożenie exekučných plnení.

4. Okresný súd v skutkovej vete výroku o vine rozsudku dospel k záveru, že obžalovaný v uvedenom období bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť v súdom určenom rozsahu, a taktiež nevyvinul náležitú

úsilie s cieľom zvýšiť si príjem. Okresný súd poukázal na skutočnosť, že obžalovaný sa sám dostal do finančných problémov v podobe exekúcií a za svoje konanie niesol aj trestnoprávnu zodpovednosť, ktorá nemôže ísť na ujmu záujmov maloletého dieťaťa a tieto skutočnosti nemôžu ospravedlňovať obžalovaného z neplnenia si vyživovacej povinnosti, ktorá má prednosť pred inými záväzkami. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na formu zavinenia obžalovaného, pričom zastával názor, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák., pretože z okolností prípadu vyplýva, že obžalovaný mal v čase spáchania skutku vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti voči poškodenej, napriek tomu bez zrejmeho dôvodu nevyvinul náležitú aktivitu, ktorá by smerovala k plneniu si jeho vyživovacej povinnosti k nej. Z hľadiska spôsobu vykonania činu a jeho následkov, okolností, za ktorých bol čin spáchaný, miery zavinenia a pohnútky obžalovaného okresný súd vyhodnotil závažnosť uvedeného činu ako vyššiu než nepatrnú, čím bol daný znak prečinu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. Okresný súd k výške dlžného výživného uviedol, že obžalovaný bol za obdobie od septembra 2019 do novembra 2021, t. j. 27 mesiacov, dlžný výživné vo výške 27 x 250,- Eur = 6.750,- Eur. Súd v prospech obžalovaného zohľadnil naturálne plnenia dieťaťa a dospel k výslednej sume dlžného výživného vo výške 5.514,82 €.

5. Pri rozhodovaní o treste okresný súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., a preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Okresný súd poznamenal, že nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, ktorú zakladá nezahľadené odsúdenie Okresného súdu Trnava z 25. októbra 2018, sp. zn. 3T/25/2018. Toto odsúdenie zároveň vylučuje priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Ďalej okresný súd uviedol, že nevzhladol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, pretože podľa názoru okresného súdu počas celého konania nedošlo zo strany obžalovaného k úprimnému oľutovaniu spáchania trestného činu. Okresný súd skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. konštatoval, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., a to z dôvodu prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností. Preto okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

6. K podmienenému odkladu výkonu trestu odňatia slobody konštatoval, že vzhliadol na okolnosti uvedené v § 51 ods. 1 Tr. zák. a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktoré umožňujú podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky. Okresný súd v tomto smere poukázal na starostlivosť obžalovaného o maloletú dcéru a jeho kontakt s ňou, ako aj čiastočné plnenie vyživovacou povinnosťou naturálnou formou, a tiež na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ za tento trestný čin nebol odsúdený a na skutočnosť, že nebolo preukázané, že obžalovaný si v období pred septembrom 2019 vyživovaciu povinnosť neplnil, pričom on uviedol, že túto si pred uvedeným obdobím plnil. Okresný súd z vykonaného dokazovania mal za to, že obžalovaný je schopný zabezpečiť si nejaký príjem, a takýto príjem, ak by bol využitý na plnenie vyživovacej povinnosti, prevyšuje plnenie vyživovacej povinnosti v podmienkach výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody, pričom právna úprava trestného činu zanedbania povinnej výživy ako aj účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je nastavená tak, že jej cieľom je zabezpečiť riadne plnenie vyživovacej povinnosti, a splnenie vyživovacej povinnosti prevažuje súd potrestaním páchatela. Okresný súd radiac sa týmito úvahami podmienne odložil výkon trestu odňatia slobody, nariadil nad obžalovaným probačný dohľad, ktorého dĺžku určil s prihliadnutím na okolnosti prejednávanej veci a to najmä s poukazom na výšku dlžného výživného a skutočnosť, že obžalovaný sa v minulosti dopustil protiprávneho konania, a uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Ďalej okresný súd dôvodil, že takto určené povinnosti obžalovaného, kontrolované v rámci probačného dohľadu, a hrozba nariadenia výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody, by mohli byť spôsobilé zabezpečiť splnenie vyživovacej povinnosti.

7. Okresný súd k ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. uviedol, že obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti je čiastočne prekryté s obdobím skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/25/2018, avšak okresný súd toto ustanovenie vykladal tak, že páchaním tohto trestného činu sa rozumie celá doba jeho páchania, t. j. pokiaľ nie je dokončený, a keďže bol trestný čin dokončený ku dňu vyhlásenia rozsudku, kedy už skúšobná doba neplynula, súd mohol výkon trestu odňatia slobody podmienne odložiť.

8. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní si prokurátorka ako aj obžalovaný ponechali lehotu na podanie odvolania.

9. Dňa 19. novembra 2021 bolo okresnému súdu doručené podanie obžalovaného, v ktorom stručne uviedol, že sa vzdáva svojho práva podať odvolanie voči vyššie cit. rozsudku.

10. Dňa 19. novembra 2021 bolo okresnému súdu doručené podanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava označené ako odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného

11. Zahlásené odvolanie následne prokurátorka odôvodnila osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 18. januára 2022, v ktorom uviedla, že sa nestotožňuje s úvahami okresného súdu, ktoré ho viedli k uloženiu trestu odňatia slobody obžalovanému s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom uviedla. Podľa jej názoru sa okresný súd pri rozhodovaní o treste dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, následkom čoho uložil obžalovanému neadekvátny trest, ktorý je v rozpore s ustanoveniami § 34 ods. 1, § 49 ods. 1, ods. 2 a § 51 ods. 1 Tr. zák. a nezodpovedá zásadám ukladania trestov stanoveným Trestným zákonom.

12. Ďalej v odvolaní uviedla, že okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného síce správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., avšak nevzal do úvahy ďalšie okolnosti podstatné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu, keď nesprávne vyložil ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. argumentujúc, že páchaním trestného činu sa rozumie celá doba jeho páchania, až kým nie je čin dokončený, čo bolo v danom prípade až 15. novembra 2021 - teda po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia obžalovaného uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Trnava z 25. októbra 2018, sp. zn. 37/25/2018, právoplatným 25. októbra 2018.

13. Prokurátorka zastáva názor, že obžalovaný sa úmyselného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., z ktorého bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom, dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/25/2018, ktorá mu plynula až do 26. apríla 2021, lebo trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je pokračovacím trestným činom trvácim s prvkami hromadného trestného činu, pričom páchatel sa tohto trestného činu dopúšťal už tým, že si najmenej po dobu dvoch mesiacov v období dvoch rokov neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, čo aj z nebanlivosti. Pokiaľ tak konal aj nad rámec dvoch mesiacov, už len udržoval protiprávny stav, inak povedané, v každom časovom momente pokračoval v páchaní tejto trestnej činnosti až do jej dokončenia. Dokončenie páchania skutku v uvedenom zmysle bolo rozhodujúce len pre posúdenie recidívy, nie však pre posúdenie okamihu naplnenia zákonných znakov uvedených v § 207 ods. 1, resp. ods. 2 Tr. zák. (t. j. okamihu dokončenia činu). Prokurátorka dodáva, že vzhľadom na súdom ustálený začiatok páchania skutku napadnutým rozsudkom (mesiac september 2019) je nepochybné, že obžalovaný trestný čin dokončil v deň splatnosti výživného za mesiac október 2019 - t. j. dňa 15. októbra 2019, kedy ešte plynula skúšobná doba jeho podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/25/2018, a tento protiprávny stav udržoval aj počas ďalších 18 mesiacov plynutia skúšobnej doby. Zároveň prokurátorka konštatuje, že súd rozhodol v rozpore s ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., ktorý nepripúšťa aplikáciu ustanovenia § 49 ods. 1 Tr. zák. v prípade, ak obvinený spáchal úmyselný trestný čin a stalo sa tak v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

14. V odvolaní prokurátorka ďalej namietala, že nebolo preukázané ani splnenie podmienky uloženia podmieneného trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spojení s ust. § 51 ods. 1 Tr. zák. - a síce, že vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Poukázala na listinné dôkazy týkajúce sa zamestnania obžalovaného, jeho neplnenia povinných odvodov na poisťovníku na verejnom zdravotnom poistení, na exekučné konania vedené na jeho osobu, obchodnú činnosť, ako aj na priestupky, za ktoré bol obžalovaný od roku 2016 dvanásť krát postihnutý. Na základe takto vykonaného dokazovania je podľa prokurátorky nepochybné, že doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý sa dlhodobo vyhýba plneniu svojich povinností voči nezaopatrenej dcére, štátu a veriteľom a ktorý už bol právoplatne odsúdený za rozsiahlu trestnú činnosť páchanú v rokoch 2013 až 2016, nijako nepostačuje k vyvodu záveru súdom, že určenie povinností obžalovanému v rámci probačného dohľadu a hrozba nariadenia výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody by mohli byť spôsobilé zabezpečiť splnenie vyživovacej povinnosti, ktorej splnenie, vzhľadom na nastavenie právnej úpravy trestného činu zanedbania povinnej výživy a účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prevažuje nad potrestaním páchatela.

15. Ďalej prokurátorka poukázala na skutočnosť, že obžalovaný napriek poučeniu v prípravnom konaní podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. o možnom zániku trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy v dôsledku účinnej ľútosti a napriek svojmu tvrdeniu, že by „vedel s dlžnou sumou výživného niečo spraviť“, neprejavil až do vyhlásenia rozsudku žiadnu snahu začať riadne uhrádzať k rukám poškodenej

súdom určené výživné, maloletej dcére v roku 2021 poskytol len niekoľko naturálnych plnení, ktoré neboli objektívne spôsobilé zabezpečiť výživu. Poukázala na výsluch svedka Ing. Arch. E. U., na základe ktorého prokurátorka vyvodila, že očakávať za daných okolností, že obžalovaný začne plniť vyživovaciu povinnosť a dokonca, že doplatí dlh na výživnom, považuje za absolútne neopodstatnené, navyše podľa jej názoru je zrejmé, že obžalovaný si dlhodobu neplnil ani iné peňažné záväzky voči štátu a fyzickým osobám. K vyvodu záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný nepostačuje ani fakt, že obžalovaný bol s maloletou dcérou v kontakte, stretával sa s ňou a staral sa o ňu, keďže ide o jeho povinnosť ako rodiča, vyplývajúcu mu zo zákona o rodine.

16. S poukazom na vyššie zmienené skutočnosti je prokurátorka toho názoru, že výrok súdu o treste, ktorým bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody, je nezákonný, že uložený trest je nespravodlivý, neprimeraný a nepostačujúci pre dosiahnutie výchovného, represívneho a ochranného účelu podľa § 34 Tr. zák.

17. Z prezentovaných dôvodov prokurátorka navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov a zaradení ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

18. Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátorky nevyjadril.

19. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátorky 18. februára 2022.

20. V priebehu odvolacieho konania obžalovaný súdu doručil písomné podanie, v ktorom oznámil, že dlžné výživné vo výške 5.514,82 € uhradil k rukám matky Mgr. C. T. poštovou poukázkou, ktorej kópiu priložil.

21. Za účelom prejednávania podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia 16. júna 2022, ktorého sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry ako aj obžalovaný. Matka maloletej Mgr. C. T. sa verejného zasadnutia nezúčastnila, avšak písomným podaním súdu oznámila, že dlžné výživného v sume 5.514,82 € od obžalovaného dostala, poukázala ale na to, že jeho celkový dlh na výživnom je vyšší, tiež že obžalovaný naďalej bežné výživné neplatí a že maloletá dcéra v istej miere vníma fakt, že obžalovaný na ňu výživné neplatí, že je to riešené súdnou cestou, čo v nej zanechalo sklamanie a naštrbenie dôvery k otcovi, keďže je už vo veku, kedy vyjadruje svoj názor na to, čo sa deje a takéto konanie vníma ako nesprávne.

22. Krajský súd podľa § 326 ods. 5 Tr. por. na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie výsluchom obžalovaného, ako aj oboznámením písomného oznámenia obžalovaného z 4. mája 2022 a vyjadrenia matky maloletej Mgr. C. T. z 9. júna 2022.

23. Z obsahu predložených listinných materiálov vyplýva, že dňa 4. mája 2022 obžalovaný uhradil prostredníctvom poštovej poukázky dlžné výživné vo výške 5.514,82 € do rúk matky Mgr. C. T., o čom preložil aj kópiu poštovej poukázky o zaplatení uvedenej sumy. Mgr. C. T. verifikovala túto skutočnosť vo svojom vyjadrení doručenom krajskému súdu pričom zároveň uviedla, že neplatenie výživného je vnímané aj maloletou, že to na nej zanechalo sklamanie a naštrbenie dôvery k otcovi, keďže už je vo veku, keď vyjadruje svoj názor na to, čo sa deje a takéto konanie vníma ako nesprávne.

24. Obžalovaný na výsluchu po zákonom poučení uviedol, že dlžné výživné uhradil, čo aj vydokladoval, poukázal na to, že s matkou maloletej Mgr. C. T. majú zlé vzťahy, komunikujú len veľmi obmedzene, celé to vníma ako jej snahu dostať ho za mreže, ide jej len o peniaze. Ďalej uviedol, že si je vedomý toho, že dlh na výživnom má okolo 17.000 €, nerozumie tomu, prečo sa tu rieši len 5.500 €, ktoré zaplatil. K jej vyjadreniu, že neplatenie výživné malo mať na ich dcéru nejaký dopad uviedol, že to na okresnom súde matka maloletej neuvádzala, že podľa neho to nie je pravda, lebo inak by sa mu dcéra sama neozývala deň vopred, že ho navštívi, že on je s dcérou v osobnom kontakte dva krát týždenne, že sa jej venuje. Tiež poprel, že by naďalej neplatil bežné výživné, platí ho poštovou poukázkou, ktoré sa mu nevracajú ako neprevzaté. Písomné vyjadrenie matky maloletej vníma ako snahu mu uškodiť a dodal, že on tomu celému nerozumie.

25. V rámci konečných návrhov prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, nakoľko úhradou dlžného výživného trestnosť činu zanikla. Obžalovaný sa pripojil k návrhu prokurátorky.

26. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na

chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

27. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktorý mu predchádzal. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, krajský súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania.

28. Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Tr. zák. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

29. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že v priebehu odvolacieho konania nastala skutočnosť, s ktorou Trestný zákon spája zánik trestnosti stíhaného trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. Táto skutočnosť bola verifikovaná vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí, na ktorom bolo bezpečne preukázané vylúčením obžalovaného, kópiou poštovej poukážky a písomným vyjadrením matky maloletej Mgr. C. T., že dlžné výživné ustálené vo výroku o vine napadnutého rozsudku vo výške 5.514,82 € bolo obžalovaným 16. mája 2022 v celom rozsahu uhradené.

30. Pokiaľ ide o splnenie druhej zákonnej podmienky neexistencie trvalo nepriaznivých následkov tohto trestného činu, matka maloletej neuvádzala, že by maloletá počas neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným trpela akoukoľvek núdzou, bolo o ňu riadne postarané, preto možno konštatovať, že neplatenie výživného zo strany obžalovaného na ňu nemalo také trvalo nepriaznivé následky, ktoré by bránili zániku trestnosti. Samotná okolnosť, že maloletá subjektívne vníma neplatenie výživného zo strany obžalovaného negatívne, že je z toho sklamaná, event. že to naštrbuje dôveru k nemu, rozhodne nevytvára také trvalo nepriaznivé následky, aké predpokladá vyššie cit. ust. Tr. zák.

31. Faktom ostáva, že výrok o vine rozsudku okresného je v tejto trestnej právoplatný, nakoľko voči nemu žiadna zo strán konania odvolanie nepodala. Odvolací prieskum krajského súdu v tomto prípade bol zákonom obmedzený len na odvolaním prokurátorky napadnutý výrok o treste s tým, že právoplatný výrok o vine krajský súd v týchto prípadoch nie je oprávnený meniť, resp. rušiť. Uvedené ale podľa názoru krajského súdu neplatí, ak krajský súd pri vecnom prieskume výroku o treste súčasne zistí, že došlo k zániku trestnosti stíhaného prečinu zanedbania povinnej výživy v dôsledku splnenia zákonných podmienok pre aplikáciu ust. § 86 ods. 1 písm. a) Tr. por. o účinnej ľúlosti ako v tomto prípade. Na takúto okolnosť, viažucu sa k otázke viny páchatela, totiž musí krajský súd vždy prihliadať až do momentu, kým sa odoberie na záverečnú poradu. Primárne z toho dôvodu, že ust. § 86 ods. 1 Tr. zák. je hmotnoprávne a má absolútnu povahu a sekundárne preto, že sľub beztrestnosti daný páchatelovi využitím ustanovenia o účinnej ľúlosti nemôže byť porušený len v dôsledku toho, že Tr. por. v rámci odvolacieho konania obmedzeného stranou konania výslovne iba na výrok o treste so vzniknutou procesnou situáciou (zánikom trestnosti stíhaného prečinu zanedbania povinnej výživy z dôvodu účinnej ľúlosti) výslovne nepočíta.

32. Podobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Žiline v rozsudku z 30. júla 2013, sp. zn. 1To/71/2013, kde mimo iné skonštatoval, že sľub beztrestnosti daný páchatelovi využitím ustanovenia o účinnej ľúlosti nemôže byť porušený procesnou nemožnosťou podania odvolania v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por., nakoľko by sa tak narušila právna stabilita mimoriadne významného hmotnoprávneho ustanovenia, právna istota páchatela, že až do odchodu súdu na záverečnú poradu má právo privodiť svoju beztrestnosť, a zmaril

by sa tým účel ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorým je dosiahnutie uspokojenia nárokov oprávnenej osoby. Obdobne postupoval napr. aj Krajský súd v Trenčíne v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2To/18/2016.

33. Pretože obžalovaný dlžné výživné preukázateľne uhradil do času, než sa krajský súd odobral na záverečnú poradu, došlo v zmysle ust. § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. o účinnej ľútosti k zániku trestnosti súdeného trestného činu zanedbania povinnej výživy, v dôsledku čoho krajský súd na verejnom zasadnutí napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d)

Tr. por. zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. zák. sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Tr. por. oslobodil.

34. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.